

sel. Det er sket her i Kjøbenhavn, og havde vedkommende Redaktør ikke kunnet skaffe 10,000 Kr. til Beje i Løbet af 1 Times Tid, vilde Resultatet af Appellen af den Sag, hvori han havde lidt Dom, være blevet, at han var bleven indespærret i Baretægtsarrest, Gud veed hvor længe, og altsaa maattet tage Straf 2 Gange, idet jeg betragter Baretægtsarrest, saaledes som den bruges, for en Fordobbling og Forlængelse af Straffen.

Jeg skal slutte mine Bemærkninger med at anføre — med den højtærede Formands Tillæbelse — et kort Citat af en Udtalelse af Biskop Grundtvig i det andet Ting under Presselovens Behandling i 1850. Han sagde, at „det danske Bogvæsen“ — han siger Bogvæsen, men det fremgaar af hans Udtalelser, at han mener Pressen — „umulig kan trives under en saadan Opfsigt af Politii og under en saadan Fare for Proces, Mulk og Fængsling, som ved dette Forslag“ — det var det Lovforslag til Presseloven af 1851, som man nu ikke anser for strengt nok — „er opstillet“. — Han siger endvidere, at „Tinget maa ikke forglemme, at det frie Ord er den eneste Bagt, som der gives for al folkelig Frihed af hvad Navn nævnes kan“, og at Forslaget „giver alle Skribenter, som ville berøre og omtale det virkelige Liv og de nuværende borgerlige Forhold, i Justitsministerens Haand, saa at de kunne have Udset til, om han vil, da at saa Processer paa, som, om de vandt dem alle sammen, maatte dog ødelægge dem“. Biskop Grundtvig var den Gang mod Presseloven af 1851, og naar den Mand, hvis Frihedsfind man naturligvis ikke fra Mindretallets Side eller maasse fra nogen Side her i Salen vil betvivle, stiller sig paa den Maade overfor Presseloven, er der langt mere Grund til at stille sig afvisende overfor det Lovforslag, her foreligger. Jeg vil derfor, ligesom jeg var med til at stemme mod det foregaaende Forslags Overgang til 2den Behandling, stemme mod dette Overgang, idet jeg haaber, at vi faa en lignende Afstemning med Hensyn til dette Forslag. Jeg mener, at dette Lovforslag er en Uting, som ikke kan gøre noget som helst godt, men kun kan gøre Skade og jeg vil derfor være med til at bringe det ud af Verden, saa snart det paa nogen mulig Maade kan ske.

Oet. Hansen: Da jeg i Modsætning til det ærede Medlem, der nu satte sig, finder, at dette Lovforslag, naaget jeg ganske vist har mange Indvendinger derimod, kan afgive et Grundlag for en Forhandling, vil jeg stemme for Overgangen til 2den Behandling, idet jeg haaber derved at ville

kunne faa frem en Del af de Ændringer, som jeg ønsker i dette Lovforslag. Selvfølgelig, da det jo er en meget vigtig Materie, den om Pressefrihedens Ordning, vilde der jo navnlig for et nyt Medlem, der ikke tidligere havde haft Lejlighed til at udtale sig, være overmaade meget at sige om dette Lovforslag, men da jeg veed, at den ærede Formand ønsker, at denne Forhandling sluttes i Dag, og da jeg ikke tror, at de ærede Medlemmer vilde være meget oplagte til at høre paa en længere Kritik af Lovforslaget, skal jeg altsaa hermed have angivet de Grunde, der bevæge mig til at stemme for Lovforslagets Overgang til 2den Behandling.

Madseu-Mygdal: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Er det for en kort Bemærkning?

Madseu-Mygdal: Ja!

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Madseu-Mygdal: Jeg antydede under den foregaaende Sags Behandling, at jeg sandsynligvis ikke vilde forlange Ordet under de følgende Sagers Behandling. Jeg gaar ogsaa for saa vidt at holde mig dette efterretteligt, som jeg ikke agter med et eneste Ord at komme ind paa at forhandle denne Sag videre. Jeg vil blot sige, at rent bortset fra den saglige Side af dette Lovforslag mælder det sig, med Rette eller Urette, det skal jeg lade staa hen, som den foreløbige Lov af 13de August 1886, og da Forslaget mælder sig saaledes for Rigsdagen, agter jeg at stemme mod Overgangen til 2den Behandling og vil opfordre mine Meningsfæller til at gøre det samme.

Da ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

bedtoges med 36 Stemmer mod 15.

Goos: Jeg tillader mig at foreslaa Sagen henvist til et Udvalg paa 5 Medlemmer.

Madseu-Mygdal: Af de samme Grunde, som jeg tidligere har udtalt, fraraader jeg Udvalgs Medsættelse.